

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ**

02 דצמבר 2015

עת"מ 28606-09-15

1

בעניין: 1. רביב דרוקר
2. חדרות 10 בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד יונתן ברמן, אורי אדלשטיין

העותרים

- נ ג ד -

1. הממונה על חוק חופש המידע במשרד ראש הממשלה
2. בנימין נתניהו, ראש הממשלה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
ע"י עו"ד אחזה ברמן

המשיבים

2

פסק דין

3

4 עתירה כנגד החלטת הממונה על יישום חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "חוק חופש
5 המידע" או "החוק") במשרד ראש הממשלה שלא למסור לעותר פרטי מידע הנוגעים לשיחות
6 שהתקיימו בין ראש הממשלה לבין בעלי עיתון "ישראל היום" ועורכו הראשי.

7

8

הרקע לעתירה

9 1. עותר 1, מר רביב דרוקר (להלן: "העותר"), הוא עיתונאי המשמש כפרשן פוליטי של עותרת
10 2, חברת חדרות 10 בע"מ (להלן: "ערוץ 10"). ביום 11.2.15 הגיש העותר בקשה למשיבה 1,
11 הממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד ראש הממשלה (להלן: "הממונה" או "המשיבה") בה
12 ביקש לקבל את תיעוד מועדי שיחות הטלפון שנערכו בין ראש הממשלה, משיב 2, לבין מר שלדון
13 אדלסון, בעל עיתון "ישראל היום" (להלן: "העיתון"), ובין ראש הממשלה לבין מר עמוס רגב,
14 העורך הראשי של העיתון, במשך שלוש שנים שקדמו ליום 11.2.12. בבקשתו התבקש תיעוד
15 השיחות ביומן לשכת ראש הממשלה ובכלל זה פרטים אודות תאריך כל שיחה; שעת השיחה; ומשך
16 השיחה.

17

1 מתוך 7

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ**

02 דצמבר 2015

עת"מ 28606-09-15

1 2. ביום 11.6.14 פנה העותר למשיבה בשאלה האם התבררה פנייתו, כאשר באותה שעה הלפו
2 ארבעה חודשים מיום שנשלחה. באותו יום, ניתנה תשובת המשיבה הדוחה את בקשת העותר בטענה
3 כי "שני האישים אליהם מתייחסת הבקשה הם חברים אישיים של ראש הממשלה, ששיחותיו עמם
4 הן שיחות פרטיות שאינן קשורות לעבודתו המיניסטריאלית של ראש הממשלה". לפיכך, נדחתה
5 הבקשה בהתבסס על סעיף 9(א)(3) לחוק, לפיו אין למסור מידע מהווה פגיעה בפרטיות. עוד ציינה
6 המשיבה בדוא"ל שנשלח לעותר ואליו צורפה ההחלטה, כי "אנו עומדים במועדים בהתאם לחוק
7 על אף שלצערי לא עלה בידי לעדכנך".

8
9 3. בשולי הדברים יצוין כי בהחלטה גם נאמר כי ביחס לתיעוד השיחות עד לחודש מרץ 2014,
10 החומר המבוקש הועבר לגנוך המדינה לפי חוק הארכיונים, התשט"ו-1955 ולכן הוראות חוק חופש
11 המידע אינן חלות עליו. עם זאת, בתגובת המשיבים לעתירה (ולאחר שהובהר כי נפלה טעות
12 בהחלטת הממונה ומדובר בחומר הנוגע לתיעוד השיחות עד לחודש מרץ 2013), נאמר כי המשיבה
13 לא תעמוד על נימוק זה במסגרת התשובה לעתירה. לפיכך, הדיון התמקד אך בנימוק השני שניתן
14 לרחיית הבקשה.

טענות הצדדים

15
16
17 4. העותר, אשר ערך במסגרת תפקידו בערוץ 10 תחקיר אודות הזיקה בין העיתון "ישראל
18 היום" לבין ראש הממשלה, טען כי במוקדים ציבוריים שונים מתקיים דיון ציבורי חשוב בטענה
19 שלפיה "ישראל היום" הוא עיתון ששם לעצמו מטרה לשרת את ראש הממשלה. לטענתו, חשיפת
20 תיעוד מועדי השיחות בין ראש הממשלה לבין בעלי העיתון ועורכו הראשי, תאפשר לציבור לבחון
21 לאשורה את שאלת קיומה של זיקה בין ראש הממשלה לבין עיתון "ישראל היום".

22
23 5. עוד נטען כי המשיבה ציינה באופן סתמי כי במקרה זה חל החריג הקבוע בסעיף 9(א)(3)
24 לחוק חופש המידע, אך לא ציינה אלו מבין החלופות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-
25 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") מהווה לשיטתה "פגיעה בפרטיות" באופן המצדיק רחיית
26 הבקשה. לטענת העותר, מסירת המידע המבוקש אינה מהווה "פגיעה בפרטיות" לפי חוק הגנת
27 הפרטיות, ולפיכך אינו חל עליה החריג האמור. העותר הבהיר כי הוא אינו מבקש מידע בדבר תוכן
28 השיחות, אלא אך בנוגע למועדי השיחות ואורכן, ועל כן אף אם מדובר בשיחות עם "חברים
29 אישיים" של ראש הממשלה, אין במסירת המידע כדי לחשוף את תוכנם של "עניינים אישיים"

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ

02 דצמבר 2015

עת"מ 28606-09-15

- 1 אודותם שוחחו. יתר על כן, בידוע כי השיחות מתועדות, לא יכול ראש הממשלה לטעון כי מסירת
 2 מידע אודות עצם קיומה של שיחה מהווה פגיעה בפרטיות. ועוד, נוכח מעמדם של בעלי העיתון
 3 ועורכו הראשי, בהיותם עומדים בראשם של גופים דו-מהותיים אשר חלים עליהם גם עקרונות
 4 המשפט הציבורי ונוכח מעמדו של ראש הממשלה והיותו "איש ציבור" מובהק, אין כל מקום לטענה
 5 של פגיעה בפרטיות ביחס למידע בדבר יחסי הגומלין ביניהם. בשולי הדברים טען העותר כנגד
 6 האיחור במתן התשובה לבקשה שהגיש. כך, על אף שהיה על המשיבה להיענות לבקשה לא יאחר
 7 מ-30 ימים מיום שהוגשה, התקבלה התשובה בה אך בחלוף ארבעה חודשים.
 8
- 9 6. מנגד טענו המשיבים כי המידע המבוקש חושף את יחסיו של ראש הממשלה עם חבריו
 10 האישיים, באופן אשר עשוי אף להביא להשגת מידע באשר לתוכן של השיחות באמצעות הצלבה
 11 עם פרטי מידע אחרים הגלויים לציבור. המשיבים גם הבהירו כי במסגרת תיעוד שיחותיו של ראש
 12 הממשלה לא נעשית כל הבחנה בין שיחות פרטיות לבין שיחות שנעשו במסגרת עבודתו
 13 המיניסטריאלית וגם לא נשמר כל תיעוד בנוגע למשך השיחות. מכל מקום, יחסי אדם עם חברו
 14 נופלים לגדר "ענייניו הפרטיים" של אדם. גם אין לקבל את טענת העותרים כי בעלי העיתון ועורכו
 15 הראשי הינם "איש ציבור", ואף טענת העותרים כי העיתון הינו גוף דו-מהותי לא נקבעה כהלכה
 16 בפסיקת בתי המשפט. מכל מקום, אף אם היה מוגדר העיתון כגוף דו-מהותי, אין הדבר הופך את
 17 בעליו או את עורכו הראשי ל"איש ציבור".
 18
- 19 7. עוד טענו המשיבים כי על אף שאין חולק כי ראש הממשלה הוא אכן "איש ציבור", אין
 20 הכוונה שהוא אינו זכאי לפרטיות ככל אדם אחר. דווקא בשל החשיפה המוגברת לה הוא נתון מתוקף
 21 תפקידו, יש להותיר לו "מרווח נשימה" בתוך ד' אמותיו הפרטיות בהן יוכל להתנהל בשלווה מהוץ
 22 לעיני התקשורת.
 23
- 24 8. גם לא ניתן לקבל את הטענה כי מסירת המידע אינה פוגעת בפרטיות אך מכיוון שידוע
 25 לראש הממשלה כי המידע מתועד. עצם תיעוד השיחות אינו מהווה הסכמה גורפת לפרסום פרטי
 26 המידע שעה שמדובר במידע אשר מתועד ללא חובה על פי דין ונערך לכלל שיחותיו של ראש
 27 הממשלה. במקרה זה יש גם ליתן משקל רב לזכות לפרטיות וזאת על פני האינטרס הציבורי, שעה
 28 שהיכולת לקיים דיון ציבורי לא נפגעה כלל מכך שהמידע לא היה חשוף לציבור. ולראייה, העותרים
 29 עצמם מודים בקיומו של שיח ציבורי בעניין.

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ**

02 דצמבר 2015

עת"מ 28606-09-15

1

2 בשולי הדברים יצוין כי בנוגע לבקשת מסירת המידע בעניין משך השיחות (כאשר המשיבים
3 בתגובתם הבהירו כי מידע מסוג זה אינו מתועד על ידי לשכת ראש הממשלה), הבהיר ב"כ העותרים
4 במהלך הדיון בעתירה שהתקיים ביום 25.11.15 כי לא מבוקש פריט מידע אשר אינו מצוי בידי
5 המשיבים.

6

7

דיון והכרעה

8 9. סעיף 9(א)(3) לחוק חופש המידע קובע כי "רשות ציבורית" לא תמסור מידע שגילוי מהווה
9 פגיעה בפרטיות כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות, אלא אם כן הגילוי מותר על פי דין. עיקרה של
10 עתירה זו נסוב בעניין טענת העותר כי מסירת המידע המבוקשת על ידו אינה מהווה כלל "פגיעה
11 בפרטיות" כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות. מנגד, בתשובתה פירטה המשיבה כי המידע המבוקש
12 נכלל בגדרי החלופה הקבועה בסעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות שעניינו "שימוש בדיעה על ענייניו
13 הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה".

14

15 10. סעיף קטן (א) שבסעיף 9 לחוק חופש המידע, מפרט סוגים שונים של מידע שאין למסור,
16 וזאת בשונה מהחריג הקבוע בסעיף קטן (ב) לגבי מידע שהרשות "אינה הייבט" למסור. בפסקת
17 בתי המשפט הובהר כי סעיף קטן (א) עניינו איסור קטגורי אשר במסגרתו אף לא ניתן לרשות
18 הציבורית שיקול דעת אם למסור את המידע לידי הציבור והסמכות לסטות מהוראות הסעיף מוקנית
19 לבית המשפט בלבד (בסעיף 17(ד) לחוק) (ראו: ע"מ 9341/05 התנועה לחופש המידע נ' רשות
20 החברות הממשלתיות (פורסם בנבו, 19.5.09); ע"מ 398/07 התנועה לחופש המידע נ' מדינת
21 ישראל – רשות המסים (פורסם בנבו, 23.9.08)). עם זאת, גם הובעה העמדה לפיה יכולה הרשות
22 למסור אף מידע הנופל בגדרו של סעיף 9(א) לחוק, ועליה לבחון זאת במסגרת מלאכת שקילת
23 האיזונים השונים (ראו: ע"מ 3300/11 מדינת ישראל – משרד הביטחון נ' גישה – מרכז לשמירה
24 על הזכות לנוע (פורסם בנבו, 5.9.12)).

25

26 11. השאלה הראשונה אם כן, האם ענייננו במידע אודות "ענייניו הפרטיים" של אדם, הנכלל
27 במסגרת הגדרת "פגיעה בפרטיות" שבסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, ועל כן נופל הוא בגדרי החריג
28 הקבוע בסעיף 9(א)(3) לחוק חופש המידע. למעשה, המונח "פרטיות" והיקפו לא הוגדרו הגדרה
29 מדויקת ומדובר במונח מופשט שאת גבולותיו המוגדרים קשה לקבוע (ראו למשל: ע"א 4963/07

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ**

02 דצמבר 2015

עת"מ 28606-09-15

1 ידיעות אחרונות בע"מ נ' עו"ד פלוני (פורסם בנבו, 27.2.08); בג"ץ 1435/03 פלונית נ' בית הדין
2 למשמעת של עובדי המדינה בחיפה, פ"ד נח(1) 529 (2003); עע"מ 9341/05 בעניין התנועה
3 לחופש המידע, שם). כך גם הביטוי "ענייניו הפרטיים של אדם" הנכלל בסעיף 2(9) לחוק הגנת
4 הפרטיות, נושא אופי עמום ולא ניתן להגדרה ברורה ובפסיקת בתי המשפט פורש הביטוי באופן
5 רחב (עע"מ 1386/07 עיריית חדרה נ' שנירס בע"מ, ע"י מנהלה עמנואל דוידי (פורסם בנבו,
6 16.7.12); ע"א 439/88 רשם מאגרי המידע נ' ונטורה, פ"ד מה(3) 808 (1994); עע"מ 398/07
7 בעניין התנועה לחופש המידע נ' מדינת ישראל – רשות המסים, שם). לכן נקבע כי יש לצקת לתוך
8 הביטוי תוכן קונקרטי בהתאם לנסיבות הדברים ולקשרם (ראו: עע"מ 9341/05 התנועה לחופש
9 המידע, שם). כך למשל יכול ותתייחס הזכות לפרטיות בהקשר זה למידע הנוגע באופן מובהק לפרט
10 ולו בלבד ויכול שתתייחס למידע הנוגע לפרט במגעיו עם אחרים (ראו: בג"ץ 844/06 אוניברסיטת
11 חיפה נ' עוז (פורסם בנבו, 14.5.08)).

12
13 12. כאמור, המידע המבוקש בעניינינו נוגע לקיומן, תדירותן ומועדן של שיחות טלפון בין מי
14 שעומד בראש הממשלה לבין מי שהוגדרו כ"חברים אישיים" שלו. במובן זה, מדובר בנתונים
15 הנוגעים למישור מעגליו החברתיים של אדם ולמגעיו עם אנשים אחרים שעשויים להיכלל במסגרת
16 "ענייניו האישיים". זאת על אף שלא מדובר במסגרת העניינים ה"מובהקים" שנכללים תחת הזכות
17 לפרטיות (וזאת בשונה למשל, מנתונים הנוגעים למצבו הבריאותי של אדם, מצבו הכלכלי, דעותיו
18 ואמונתו (ראו: עע"מ 9341/05 בעניין התנועה לחופש המידע, שם)), ולא לתוכן של השיחות
19 כאמור אשר בוודאי שיש בהן היבט נוסף של "עניינים פרטיים". עם זאת, כאשר מדובר ב"איש
20 ציבור", כדוגמת ראש הממשלה יתכן וגם מידע הנוגע למעגליו החברתיים חורג מגדר עניינים
21 "פרטיים". "אדם הנוטל עליו תפקיד ציבורי הושף עצמו במידה רבה לעינו הפקוחה של הציבור"
22 (בג"ץ 2481/93 דיין נ' ניצב יהודה וילק, מפקד מחוז ירושלים, פ"ד מה(2) 487, 456 (1994)), זאת
23 על אחת כמה וכמה כשמדובר במי שממלא את התפקיד הציבורי הבכיר ביותר בממשלה, כאשר
24 מטבע הדברים פרטיותו תדורג באופן שונה מזו של בעלי תפקיד ציבורי אחרים (השוו: בג"ץ
25 6658/93 עם כלביא נ' מפקד משטרת ירושלים, פ"ד מה(4) 793 (1994)). הדברים אף מקבלים
26 משנה תוקף במקרה זה הואיל וראש הממשלה גם מכהן כשר התקשורת והמידע המבוקש אודותיו
27 הוא מועדי השיחות שהוא ניהל עם אנשי תקשורת מובהקים, וזאת בין אם תחום העיתונות הכתובה
28 הוא בפיקוח משרד הפנים, כדעת ב"כ המשיבים, ובין אם הפיקוח נעשה על ידי משרד התקשורת.

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ**

02 דצמבר 2015

עת"מ 28606-09-15

- 1 נדמה אפוא כי המידע המבוקש נכלל בתחום ה"אפור" של "עניינים פרטיים" המוהרגים בסעיף
2 9(א)(3) לחוק חופש המידע.
- 3
- 4 13. ובמאמר מוסגר יצוין כי אין לקבל את טענת העותרים כי עצם העובדה שהמידע מתועד
5 בידיעת ראש הממשלה, אינה מאפשרת לו לטעון כי מסירת המידע מהווה פגיעה בפרטיות. אף
6 כאשר מביע אדם הסכמה לחשיפת מידע מסוים לאדם אחד, או למספר אנשים, אין להסיק מכך
7 שהוא מנוע מלהתנגד לפרסום המידע לציבור הרחב (ראו: ע"א 439/88 בעניין ונטורה; ע"מ
8 1386/07 בעניין עיריית חדרה, שם). קל וחומר שאין בתייעוד המידע כשלעצמו כדי להוות הסכמה
9 מכללא כאמור לפרסומו.
- 10
- 11 14. אם כן, השאלה השנייה - והעיקרית - העומדת לדיון היא האם אכן מידע אודות עצם קיומן
12 של שיחות אלו בהיותו מצוי כאמור בתחום האפור של "עניינים פרטיים" הוא בגדר מידע אשר יש
13 לגלותו לאור הוראות סעיף 17(ד) לחוק חופש המידע, לפיו בית המשפט רשאי להורות על מתן
14 מידע מבוקש אם לדעתו העניין הציבורי בגילוי המידע עדיף וגובר על הטעם לדחיית המידע, ובלבד
15 שגילוי המידע אינו אסור על פי דין.
- 16
- 17 15. בתשובתם המשיבים טענו בהקשר זה כי מסירת המידע עשויה להביא לחשיפת תוכן של
18 השיחות, שכן אז יוכלו העותרים (או הציבור) להצליב את המידע בדבר מועד קיומן של השיחות
19 יחד עם אירועים אחרים הגלויים זה מכבר לציבור. טענה זו אינה מסייעת למשיבים, ולמעשה אף
20 תומכת בטענות העותרים. כך, דווקא טענת המשיבים כי ניתן להתחקות אחר קשר כלשהו בין מועד
21 השיחות לבין אירועים הגלויים לציבור עשויה להצביע על אמיתות הטענה כי קיים "עניין ציבורי"
22 ממשי במידע. אם אכן - וכך לטענת המשיבים עצמם - קיים קשר בין מועדי השיחות לבין אירועים
23 הגלויים לציבור, הרי שמועדי השיחות בשקלול הכולל ובאיוון הראוי של האינטרסים השונים,
24 מהווים סוג של מידע אשר יש "להוציאו" מגדר הגנת הפרטיות שאפפה אותו (וזאת משוליו
25 ה"אפורים" של תחולת הגנת הפרטיות כאמור), ולהושפו לעין הציבור.
- 26
- 27 16. יתר על כן, יש אף לדחות את טענת המשיבים לפיה עצם קיומו של שיח ציבורי בעניין מעיד
28 על היחלשותו של האינטרס הציבורי בנסיבות העניין, שעה שחשיפת המידע אינה פוגעת ביכולת
29 לקיים דיון כאמור. ה"מבחן" הרלוונטי לעניין זה אינו האם ניתן לציבור לקיים דיון ציבורי ללא

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט דוד מינץ**

02 דצמבר 2015

עת"מ 28606-09-15

1 חשיפת המידע. חוק חופש המידע נועד לאפשר את העמקת השיח הציבורי בהתבסס על מידע
2 ונתונים המצויים בידי הרשות הציבורית. מובן שיהיו מצבים בהם יתקיים שיח ציבורי בכל מקרה,
3 גם בלא שיימסר מידע על פי החוק. אך כאשר המידע הנוסף מעורר עניין ציבורי, אין לקבל את
4 הטענה כי המידע אינו נדרש אך בשל כך שהדיון הציבורי מתקיים בלעדיו.

5

6 מכל האמור לעיל יוצא כי יש לקבל את העתירה. אלא שטרם חשיפת המידע על המשיבה לפעול
7 לפי סעיף 13 לחוק חופש המידע ולהודיע למר אדלסון ולמר רגב על תוצאות עתירה זו ועל זכותם
8 להתנגד למסירת המידע.

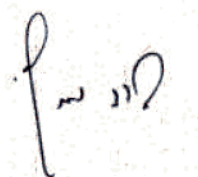
9

10 המשיבים יישאו בהוצאות העותרת בסך של 5,000 ₪.

11

12 ניתן היום, כ' כסלו תשע"ו, 02 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.

13

דוד מינץ, שופט

14

15

16